Satans "makt"

Spara som PDF

Fråga:

Hej Lennart. Först vill jag tacka för denna revulotionära sida, mycket har ställts på sin spets angående mycket. Min fråga är att Jesus säger att jag har all makt i himmelen och på jorden, men när Jesus frestas av satan ute i öknen, så visar han alla riken på jorden och säger till Jesus om du tillber mig så ska jag ge dig dessa. Då måste ju, vad jag kan förstå, dessa riken tillhöra satan. I och med att du studerar bibeln väldigt noga (har jag märkt) så undrar jag om du kan förklara det. Mvh Per-Arne

Svar:

Hej Per-Arne,

Jag tror svaret på din fråga egentligen är ganska enkelt. Vi kan inte ta ord ur satans mun som grund för en lära eller doktrin. Han är inte vår lärare. I så fall skulle vi kunna ta hans ord i 1 Mos 3:5 som sanning och säga att vi nu är som gudar, vilket ju inte stämmer. I satan finns ingen sannig, han är en lögnare rakt igenom, sa Jesus:

> Joh 8:44: ”Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader.”

Det här säger i alla fall mig att vi inte kan ta satans ord på allvar. Han trixar till orden så att det han säger kan låta vettigt trots att det är lögn. Så när satan säger ”allt detta vill jag ge dig” (Matt 4:9) så låter detta som om satan har makten att ge allt detta, men det är lögn såklart.

När Jesus däremot säger ”Jag har fått all makt i himlen och på jorden” (Matt 28:18) så stämmer det eftersom Jesus ÄR sanningen förkroppsligad (”jag är vägen, sanningen och livet”). Så därför måste vi förstå att Jesus verkligen har ALL makt på jorden även om vi inte tycker att det ser ut så just nu. Det beror på att han inte UTÖVAR all makt fullt synligt så som han skulle kunna göra. Det är en del

i Guds plan. Men när Jesus kommer tillbaka så kommer han i den fulla makt och härlighet som han alltså redan har, och då kommer han också att här på jorden utöva sin fulla makt (under tusenårsriket).

Satan får inte heller göra mer än vad Gud tillåter honom. Det tycker jag tydligt framkommer i berättelsen om Job. Där säger Gud till Åklagaren (satan) vad han får och inte får göra med Job, och satan har att rätta sig efter detta. Vi skall alltså inte tro att satan har så stor makt som en del förkunnare vill ge honom. Det gör Gud liten och begränsad om man tror fel, och det leder till rädsla och prestationsångest. Tror vi rätt kan vi vila i ett avspänt barnaskap hos Gud.

En del pekar på följande Bibelord och menar att satan är gud på jorden:

> 2 Kor 4:3-4: ”Är vårt evangelium dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds avbild.”

När vi nu vet att Jesus har ALL makt även på jorden så kan vi så klart inte läsa detta som om satan är Gud här. Det här måste förstås så, att för dem som inte är troende blir satan en slags ”defacto-gud”, eftersom det i praktiken är honom som de tillber och följer efter. Deras begär vilseleder dem. Men satan har inte mer makt över dessa människor än vad Gud godkänner. Hur mycket makt satan får beror på vad vi strävar efter i våra liv. Gud utelämnar människor till ett liv i förnedring när de inte söker honom och sanningen förstår vi från t.ex. Rom 1:24. Då har så klart satan ett visst inflytande över dessa människor, men alltså inte mer än vad Gud godkänner. Satan är alltså inte Gud i den meningen att han bestämmer helt över jordens människor, men han blir gud i en viss mening, när människor inte vill ha med den ende sanne Guden att göra, och då istället lockas och följer efter satans förförelser.

I det här resonemanget kommer vi snubblande nära frågan: "varför finns det så mycket ont i världen om Gud är allsmäktig och god?". För egen del tycker jag inte den frågan är svår. Gud/Jesus har alltså all makt, men han utövar inte all denna makt fullt ut synligt idag. Satan har ett visst utrymme att fresta och bedra oss människor. Denna ordning finns för att det skall prövas om vi söker sanningen och Gud eller om vi hellre vill ha något annat. Vi prövas egentligen om vi vill underordna oss Gud eller ej, och utan det fria valet mellan ont och gott kanske det aldrig hade blivit uppenbart vad var och en av oss innerst inne vill. Så det är i denna mix och här och nu vi har valet, Gud eller satan.

Jag hoppas detta var begripligt.

/Lennart